

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoE/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415203142
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8415203142.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Advocate, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, G., o vymozenie XXX eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 2Er 219/2015 - 13 zo dňa 25.09.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V odôvodnení citujúc § 44 ods. 2 z.č. 233/1995 Z.z., §§ 52, 53, 54 OZ uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. sp. zn. SR 08335/14 zo dňa 31.10.2014. Právny vzťah medzi účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o úvere zo dňa 21.06.2012, ktorá má spotrebiteľský charakter. Rozhodcovskú zmluvu, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť, súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, pričom spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal a nemohol ovplyvniť jej obsah. Súd konštatoval, že nedostatok právomoci rozhodcovského súdu má za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Z týchto dôvodov súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie oprávnený. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Exekučný súd prekročil rámec svojej preskumávacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti Zákon o rozhodcovskom konaní. Namietal, že súd nesprávne aplikoval ust. § 45 ods. 1 a 2 Zákona o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov (exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie) posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúvanie sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu. Preskúvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, ale musí sa obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu. Postupom súdu dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je rozpore s obsahom a účelom Zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený namietal tiež neúplné zistenie skutkového stavu veci súdom prvého stupňa. Poukázal na to, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu na samostatnej listine. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že námietka oprávneného týkajúca sa prekročenia rozsahu právomoci exekučného súdu preskúmať exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok, pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, nebola opodstatnená. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011, podľa ktorého exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Rovnaký právny názor vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.11.2012 sp. zn. 6Cdo 207/2011, podľa ktorého už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práva a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednávať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (t.j. k 21.06.2012), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, podľa ktorého v danom prípade predstavuje rozhodcovská zmluva neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, ale bola uzatvorená na vopred pripravenom formulári, ktorú oprávnený využíva v mnohých prípadoch pri uzatváraní zmlúv, pričom spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah, a to najmä pokiaľ ide o výber rozhodcovského súdu.

Zmluvné dojednanie, ktoré nebolo spotrebiteľom individuálne dojednané, a ktoré vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní, odvolací súd považuje za podmienku, ktorá bráni tomu, aby na jej základe bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý by mohol byť exekučným titulom.

Neobstojí ani odvolacia námietka, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo forme osobitnej zmluvy. Predložená rozhodcovská zmluva má taktiež ako aj celá úverová zmluva charakter formulárovej zmluvy, ktorá bola spotrebiteľovi predložená na podpis bez toho, aby spotrebiteľ sa mohol reálne oboznámiť s jej obsahom a ovplyvniť jej obsah napríklad výberom rozhodcovského súdu, ktorý bol vopred predformulovaný oprávneným a ktorý v žiadnom prípade nespĺňa podmienku geografickej blízkosti.

Podľa odvolacieho súdu rozhodcovská zmluva nebola platne uzavretá, a teda ako taká nebola spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu. Platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy je základnou a nevyhnutnou skutočnosťou, bez ktorej rozhodcovský súd nie je oprávnený konať a rozhodovať vo veci. Ak má byť rozhodcovská zmluva právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Oprávnený si

v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kritériom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú zmluvu je nepochybne forma uzavretej zmluvy, t.j. skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola predložená povinnému v pozícii spotrebiteľa vo forme formulárovej zmluvy, bez možnosti zmeny jej obsahu, či výberu konkrétneho rozhodcovského súdu, bez možnosti rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť.

Takúto rozhodcovskú doložku nemožno v žiadnom prípade považovať za individuálne dojednanú.

Postupom exekučného súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom účastníkom konania, ani k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, prípadne práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky.

Naopak, nanútenie rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi, je v rozpore s právom na súdnu ochranu zaručeným Ústavou Slovenskej republiky. Posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky je v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach obsahu spotrebiteľských zmlúv sa aplikuje výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, čo je v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú zmluvu nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.